

Když jsem chodil na gymnasium, nebyl jsem zrovna abstinent. Bohatá evidence mých prohřešků je uchována v třídní knize v podobě pozdních příchodů. Vidím to jako dnes.

Nad ránem se vracím domů v podroušeném stavu, branku před domem ignoruju, skáču rovnou přes plot. Nedopatřením šlápnu na gumové house našeho psa, které kvílivě zapiští. Pes rozčileně zavrčí. Je odemčeno. Když se potmě plížím chodbou, vrazím do police s prázdnými plechovkami od kočičího žrádla. Několik jich spadne. Zakleju. Pak nastane ticho. U dveří mého pokoje leží jakýsi list papíru. Ignoruju jej, stejně jako jakoukoliv očistu. Konečně ležím v posteli. V uších mně ještě zní poslední interpret z divokého večírku. Svět se roztočil.

Probudí mě popeláři. Zaspal jsem. Ze sprchy nebude zase nic. Bohužel došla pasta. No, tak nic! Nahodím batoh. Běžím, seč mně síly stačí. Nejdřív zkratkou přes most, potom podél řeky. Cítím, jak mně po zádech stéká pot. Matikářka si mě zase vychutná. Moje city jsou jí úplně ukradené!

My mladí máme těžký život!

14, 1/5

12, 2/2

5, 1/8

7, 3/5

15, 5/5

9, 3/6

10, 12/13

15, 3/5

1, 3/10

4, 2/2

2, 9/10

8, 7/7

6, 3/3

13, 3/7

16, 4/4

3, 5/5

5, 4/8

11, 9/9